

Macedonia ad philippenses epist.
 ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

ΑΥΤΗΝ ἐπισέλλα ἀποδρώμης, ἐωρεκῶς αὐτοὺς ἅμα καὶ διδάξασ, ἢ δὲ πρόσφασι, φιλίπιστολῆς αὐτῆ. πεμφάντων Φιλίππισίωμ δ'ιακονίαν τῶν παύλων, καὶ τινωμ πρῶτεςχορδύωμ, καὶ δ'ιαφθερόντων τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροάωμ προφάσει τῆς σκίᾶ τοῦ νόμου, καὶ φιλίπιστομῆς, καὶ λεγόντων, χωρὶς ταύτης μὴ δάσθαι δ'ικαιωθῶναι. μαθῶν δ' ἀπόστολῶν γράφει Φιλίππισίοις, καὶ τῶν μὲν, ἀποδέχεται αὐτῶν πῶν πῶσιμ, καὶ σκμαίνα μνημονεύειμ αὐτῶν. ἔπειτα δ' ἐκγῆται ὡς ἀπελογήσαστο ἐν ἑσώμ, καὶ ὅτι ἡνὲς αὐτῶν βαρεῖς γεγονάσιμ ἐν τοῖς δεσμοῖς φθόνου αὐτῶν κίνεοντες. ἔπειτα αὐτοὺς προτρέπειμ ἀλλήλους ἀγαπᾶν, δεκχούμηνος πῶν τῶ σωτήρος Φιλανθρωπίαν, ὅτι δεός ὦμ, ἄνθρωπος γέγονε δι' ἡμᾶς. εἶτα περὶ τῆς πρῆστομῆς, καὶ τοῦ παλαιου νόμου δ'ιαλαβῶν, ἀποδέκνυει λοιπὸν ἀργῶν γενῆσαι πῶν πρῆστομῶν. λαμβάνωμ ἐφ' αὐτοῦ τὸ παρὰ δαγμα καὶ λέγωμ, ὅτι ταῦτα πάντα ἤγνιμα διὰ τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ζημίαν. διὸ καὶ τοὺς μὲν διδάσκοντας ἐπὶ πρῆστομῶν, καὶ δέλοντας αὐτοὺς ἀπαπῆσαι μεμψάμεν, καὶ ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς εἶναι τῶ ΧΡΙΣΤΟΥ. ἀποδέχεται Φιλίππισίους διὰ πῶν πρὸς αὐτὸν φιλίπιστομῆς, καὶ προτρέπειμ τὸν πῶν εἰς τὰ ἦθη αὐτοὺς, τελεοῖ τῶν ἐπιστολῶν.

ARGUMENTVM

Philippenses sunt Macedones. Hi accepto uerbo ueritatis perstitērunt in fide, nec receperūt falsos apostolos. Hos collaudat apostolus, scribens eis a Roma de carcere per ephroditum.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ

AD PHILIPPENSES
EPISTOLA.

ΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ
ΔΟΥΛΟΙ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΚΥ ΧΡΙ
ΣΤΩ ΙΗΣΟΥ, ΤΟΙΣ ΟΥΣΙΝ ΚΥ

φιλιπποις, σω̄ επισκοποις καὶ διακόνοις,
χάρις ὑμῖν καὶ εὐχρίων ἀπὸ θεοῦ, πατρὸς
ἡμῶν, καὶ κυρίου ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Εὐχαριστῶ
θεῷ μετ' ἐπιπάσης τῆς μελείας ὑμῶν, πάντοτε κύ
πάσης δέησός με ὑπὲρ πάντ' ὑμῶν, μετὰ χα
ρᾶς τῆς δέησιν πριούμενος, ἐπι τῆς κοινωγίας ὑ
μῶν εἰς τὸ εὐαγγελίον, ἀπ' πρώτης ἡμέρας
ἀρχῆς τῆς νῦν. περιθώσ' αὐτὸ ἔτο, ὅτι ὁ ἐναρξά
μενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθόν, ἐπιτελεσθήσ' ἄ
ρχῆς ἡμέρας ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, καθὼς ἐσι δὲ
καιὸν ἐμοὶ ἔτε φρονῖν, ὑπὲρ πάντων ὑμῶν,
διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς
δυσμοῖς μετ' ἐν τῇ ἀπλοσίᾳ, καὶ θεοσιώσῃ τῇ
ἐναγγελίᾳ, συνηκινῶνός με τὴν χάριτος πάντας
ὑμᾶς ὄντας, μάστιγος γὰρ με εἰς τὸν θεόν, ὡς ἐ
πιπρω̄ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχθοις ΙΗ
ΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, καὶ ἔτε προσέυχομαι, ἵνα ἡ ἀ
γάπη ὑμῶν, ἔτι μάλλον καὶ μάλλον πῆσισένῃ
ἐν ἐπιγνώσῃ καὶ πάσῃ αἰδοσίᾳ, εἰς τὸ δοκιμά
σῃ ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε ἐλικρινεῖς ὡ
σὲν ἀπροσκοποὶ εἰς ἡμέρας ΧΡΙΣΤΟΥ, πεπλη
ρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῆς διὰ ΙΗΣΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ. Γινώσκον
τὸ ὑμᾶς ἐδόλομαι ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ
μάλλον εἰς προκοπὴν τῆς ἐναγγελίης ἐκλήθυεν,
ὡς τοὺς δυσμοῖς με φανεροῦς ἐν ΧΡΙΣΤΩ Γε
νέδῃ, ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, ὡς τοῖς λοιποῖς,
πάσι, καὶ τοῖς πλείονας τῶν ἀδελφῶν
κύ κυρίῳ, πεποιδότας τοῖς δυσμοῖς μου,
περισσότερωσ

Aulus & Timothe⁹ serui Je
su Christi, oibus sanctis in
Christo Iesu, qui sunt Philip
pis. una cū Episcopis & dia
conis. Gratia uobis & pax a deo patre no
stro, & dño Iesu Christo. Gratias ago
deo meo, i omni memoria uestra, semp in
omni oratiōe mea, p oibus uobis, cū gau
dio deprecationē faciens, qd' ueneritis in
cōmunionē euangelij, a primo die, usq;
ad hoc tempus, persuasum habēs hoc ip
sum, quod is qui cœpit in uobis opus bo
num, perficiet usq; ad diem Iesu Christi,
sicut iustum est mihi, ut hoc sentiam de
omnibus uobis, propterea quod habeā
uos in corde, & in uinculis meis, & in de
fensione, & confirmatione euangelij, qui
omnes estis mihi confortes gratiæ. Te
stis enim mihi est deus, q̄ desyderē uos
omnes in uisceribus Iesu Christi, & illud
oro, ut charitas uestra, adhuc magis ac
magis exuberet, in agnitione, & omni in
telligentia, ut probetis quæ sunt præstan
tia, ut sitis sinceri, ac tales, ut nemini sitis
offendiculo, in diem Christi, impleti fru
ctu iusticiæ, qui est per Iesum Christum
in gloriam & laudē dei. Scire autem uos
uolo fratres, quod quæ mihi acciderunt,
magis ad profectum euangelij euene
runt, ita ut uincula mea manifesta fa
cta sint in toto prætorio & cæteris oibus,
& ut plures ex fratrib⁹ freti uinculis meis,
uberius

περισσοτέρως τολμᾶμ ἀφόβως τὸν λόγον
 λαλῆμ. Ἰνὲς μοῦν Ἐ Διὰ φθόνου Ἐ ἔριμ, Ἰ
 νὲς δὲ Ἐ Δι' ἐνδοκίαν τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ κηρύσ
 σουσιν, οἱ μοῦν Ἐξ ἑρῖθείας τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ κα
 ταγγέλλουσιν, οὐχ ἄγνώως, οἰόμενοι θλίψιμ
 ἐπιφέρῃμ τῆς δεσμοῦς μου, οἱ δὲ Ἐξ ἀνάγκης,
 εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαμ τῷ εὐαγγελίου
 κῆμαι. τί γάρ; πάλιν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προ
 φάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, ΧΡΙΣΤΟΣ κατὰγγέλλε
 ται, καὶ ἔν τῷ τῶτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι·
 οἶδα γάρ, ὅτι τῷτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτη
 ρίαν, διὰ τοῦ ὑμῶν δεισιπείας καὶ ἐπιχορη
 γίας τῷ πνεύματος ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, καὶ τῷ
 ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἔν
 ὄνδενι ἀχωνθήσομαι, ἀλλὰ ἔν πάσῃ παθή
 σιᾳ, ὡς πάντοτε καὶ ἰὺμ μεγαλωθήσεται
 ΧΡΙΣΤΟΣ ἔν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς,
 εἴτε διὰ θανάτου, ἐμοὶ ἢ τὸ ζῶν ΧΡΙΣΤΟΣ,
 Ἐ τὸ ἀποθανῆμ, κέρδος, εἰ δὲ τὸ ζῶν ἔν σαρι
 κί, τῷτό μοι καρτὴς ἔργου. Ἐ τί αἰρήσομαι
 ἂν γνωρίζω, σωζέχομαι γάρ ἐκ ἁπῶν ὄντων, πῶν
 ἐπιθυμίαμ ἔχωμ εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ σω
 ΧΡΙΣΤΩ εἶναι, πολλῶ μᾶλλον κηρῶσομ, ὅ δὲ
 ἐπιβλήν ἔν τῇ σαρκὶ ἀνασκαίστερον Δι' ὑ
 μᾶς, καὶ τοῦτ ἔπεισθησθε οἶδα, ὅτι μὲν Ἐ
 συμπαραμηνῶ πάσιμ ὑμῖν, εἰς πῶν ὑμῶν
 προκοπὴν καὶ χαρὰμ ἐν πίστει, ἵνα τὸ καύ
 χημα ὑμῶν περιεσέη ἔν ΧΡΙΣΤΩ ἸΗΣΟΥ
 ἐμ ἐμοί, Διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν
 πρὸς ὑμᾶς, μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου
 τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ πολῖτε νέεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθῶμ
 καὶ ἰδῶμ ὑμᾶς, εἴτε ἀπῶμ, ἐκούσω τὰ πε
 ρὶ ὑμῶν, ὅτι σῆκετε ἐμ ἐν πνεύματι, μιᾶ ψυ
 χῆ, συναθροῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου,
 καὶ μὴ πῆνρόμηνοι ἐμ κενὸν ὑπὸ ἁπῶν ἀντι
 κειμένων, ἢ ἵνα ἀντὶς μὲν ὄσιν ἐνδύξῃς ἀπω
 λείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, Ἐ τοῦτο ἀπὸ θεῶν,
 ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ ΧΡΙΣΤΟΥ, οὐ μόν
 ον δ' εἰς ἀντὶμ πίστεύσῃμ, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ
 αὐτοῦ

uberius auderēt, impauide uerbū loqui.
 Nonnulli quē p̄ inuidiā & cōtentionē, nō/
 nulli uero & p̄pter bonā uolūtātē, Chri/
 stum prædicant, alij quidem ex cōtentio
 ne Christum annuntiant, non pure, exi/
 stimantes sese afflictionem addere uin/
 culis meis, alij rursus ex charitate, scientes
 quod in defensionem euangelij positus
 sim. Quid enim? Attamen quouis mo/
 do siue per occasionem, siue per uerita/
 tem Christus annuntiatur, & in hoc gau/
 deo, quinetiam gaudebo. Noui enim,
 quod hoc mihi cedet in salutem, per ue/
 stram orationem, & subministrationē
 spiritus Iesu Christi, secundū expectatio
 nem & spem meā, quod nulla in re pude/
 fiam, sed in omni libertate, ut semper ita
 nunc quoq; magnificabitur Christus in
 corpore meo, siue per uitā, siue per mor/
 tem. Nā mihi uita Christus est, & mors
 lucrū. Quod si contingat uiuere in carne,
 eaſtes mihi fructus est operis, & quid eli/
 gam ignoro. Constringor em̄ e duobus,
 desyderans dissolui, & esse cū Christo,
 multo longeq; melius est. Cæterū mane/
 re in carne, magis necessariū, p̄pter uos, &
 hoc certo scio, quod maneā, & cū oibus uo/
 bis p̄mansurus sim, in uestro p̄fectū, &
 gaudium fidei, ut gloriatio uestra exube/
 ret in Christo Iesu, in me, p̄ meū ad uos
 reditū, t̄m̄ ut dignū est euāgelio Christi,
 cōuerseremini, ut siue cū uenero, & uidero
 uos, siue absens sim, audiā de reb⁹ uestris
 quod stetis in uno spū, una aīa, collaboran/
 tes fidei euangelij, nec in ullo terreamini,
 ab aduersarijs, q̄ illis quidē est ostēsiō p̄
 ditiōis, uobis autē salutis, & hoc a deo, quā
 uobis donatū est pro Christo, nō solum
 ut in eum credatis, uerum etiam ut pro
 illo

αυτουσ' ἀγάπησιν, τὸ μὲν αὐτὸν ἀγαπῶντες, ἔχοντες, οἱ οὖν εἰδότες ἐν ἑμοί, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἑμοί. εἴτις δὲ παρὰ κλησίαν ἐν Χριστῷ, εἴτις παρὰ ἀγάπην, εἴτις κοινωνία πνεύματος, εἴτις ἀλλάγησιν καὶ οἰκτιρισμοί, πληρώσατέ μου τὴν χάριν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονήσῃτε, τὸ ἐν φρονήσῃτε, μηδὲν κατὰ ἐριθείαν ἢ κενόδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἠγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος. τοῦτο γὰρ φρονεῖδω ἐν ὑμῖν, ὅ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπέσχετο, ὅτι οὐκ ἄρπαγμα ἠγάπησατο τὸ εἶναι ἴσα θεῶν, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφῶν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι ἕσθησεν ὡς ἀνθρώπος, ἔταπεινῶσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερῷωσεν, καὶ ἔχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομάτων, ἵνα ἐν ᾧ ὄνοματι Ἰησοῦ, πάντες γόνυκάμψῃ ἐποτανωμένοι, καὶ ἐπιγείωμεν, καὶ καταχθονίωμεν. ἵνα πάντες γλώσσαις ὁμολογήσῃτε, ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν τοῦ πατρὸς. ὧς ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπακούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῶν μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τῶν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατηγάγετε. ὁ θεὸς γὰρ ὅστις ἐν ἐμοί γὰρ ἐν ἡμῖν, καὶ τὸ δέλεον, ἐν ᾧ ἐμὲ γὰρ ὑπὲρ φθὴν ἐνδοκίαν, πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, ἵνα ἡσέθητε ἀμεμπτοὶ καὶ ἀκέραιοι, τέκνα θεοῦ ἀμώμκτα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεσπασμένης, ἐν ᾧ οἱ φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς κἀνήχημα ἑμοί εἰς ἡμέραν Χριστοῦ.

Ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἔκοι

illo patiamini, idem certamen habentes, quale vidistis in me, & nūc auditis in me. Si qua igit' cōsolatio in Christo, si quod solatium dilectionis, si qua cōmunio spiritus, si qua uiscera & miserationes, implete meum gaudiū, ut similiter affecti sitis, eādē charitatem habentes, unanimes, idem sentientes, ne quid per contentionē aut per inanē gloriā, sed per humilitatē animi, aliū quisq; se praestantiorē iudicātes ne sua quisq; spectetis, sed unusquisq; quae sunt alior'. Hoc em̄ sentiat in uobis, quod & in Christo Iesu, qui cū esset in forma dei, nō rapinam arbitratus est, ut esset aequalis deo, sed semetipsum exinanivit, forma serui sumpta, in similitudine hominum factus, & figura repertus ut homo, humiliavit semetipsum, factus obediēs usq; ad mortē, mortē autē crucis. Quapropter & deus illū in summā extulit sublimitatē, & donavit illi nomen, qd' est supra omne nomen, ut in nomine Iesu omne genu flectat, caelestium, & terrestrium, & infernorum, & oīs lingua confiteatur, quod dominus sit Iesus Christus in gloriā dei patris. Proinde dilecti mei, quemadmodum semper, obedistis, non tantū in praesentia mea solum, sed nunc multo magis in absentia mea, cū timore & tremore uestra ipsoꝝ salutem operemini. Nam deus est is qui agit in uobis, & ut uelit, & ut efficiatis, p̄ bono animi p̄posito. Oīa facite sine murmuratiōibꝰ, & disceptationibus, tales, ut nemo de uobis queri possit, synceriq; filij dei, irrephēsibiles, in medio natiōis prauae, ac tortuosae, iter q̄s appetis, tāq; lūminaria in mūdo, uerbū uitae sustinētes, ut gloriari possim in diē Christi, qd' nō in uanū cucurrerim, nec in i uanum

II

νόμ̄ ἐκοπίασα. ἀλλ' ἐν κ̄ ἀνένδομαι ἐπὶ τῆ
 θυσίᾳ, Ἐλφτουρ γὰρ φθί πίσεως ὑμῶν, χαί
 ρω καὶ συχαίρω πάσῃ ὑμῶν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ
 ὑμεῖς χαίρετε, καὶ συχαίρετέ μοι. ΕΛΠΙ
 ζω δὲ ἐν κυρίῳ ΙΗΣΟΥ, τιμῶθεον ταχέως
 πέμψαι ὑμῶν, ἵνα καὶ γὰρ ἐνφυχῶ γνοῦς τὰ
 περὶ ὑμῶν. Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόφυχον, ὅσ
 τις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μορῖ μνήσα, οἱ πάν
 τες γὰρ τὰ ἐαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ τοῦ ΧΡΙ
 ΣΤΟΥ ΙΗΣΟΥ. τὴν δὲ δοκιμῶν αὐτοῦ γί
 νώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σαῡ ἐμοί ἐ
 δούλουσιν εἰς τὸ ἐναγγέλιον. τὸν δὲ ὄν
 ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ
 θ̄ αὐτίς. Πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐ
 τὸς ταχέως ἐλεύσομαι, ἀναγκάσῃ δὲ ἡ γη
 σάμῃ ἐπαφροδίτου τὸν ἀδελφόν, Ἐσωρι
 γόν, καὶ συστρατιώτῃ μου, ὑμῶν δὲ ἀπό
 σολον, καὶ λατουρ γόν φθί ρείας μου, πέμ
 ψαι πρὸς ὑμᾶς. Επὶ δὲ ἐπιποθῶν ἢ πᾶντας
 ὑμᾶς, Ἐδημοιῶν, διότι ἠκούσατε, ὅτι ἠδ
 ἐνθε. καὶ γὰρ ἠδ ἐνθε, παραπλήσιον θα
 νάτω. ἀλλ' ὁ θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν, ὅτι αὐτὸν
 δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπῃ ἐπὶ
 λύπῃ χθ̄. σπουδαιοτέρως δὲ ἐπέμψαι
 αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν, πάλιν χαρῆ
 τε, καὶ γὰρ ἀλυπότερ̄ φ̄. προσδέχεσθε
 δὲ αὐτὸν ἐν κυρίῳ, μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ
 τοὺς τοιοῦτους, ἐντίμους ἔχετε, ὅτι διὰ τὸ
 ἔξομ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ, μέχρι θανάτου ἠγῆσεν,
 παραβουλεύσάμενος τῆ ψυχῆ, ἵνα πληρώ
 σῃ τὸ ὑμῶν ὑσέρημα φθί πρὸς με λατουρ
 γίας. τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μου, χαίρετε
 ἐν κυρίῳ, τὰ αὐτὰ γράφαρ ὑμῶν, ἐμοί μὲν
 οὐκ ὁ κνηρόν, ὑμῶν δὲ τὸ ἀσφαλές. βλέπετε
 τοὺς κᾶνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας,
 βλέπετε τὴν κατατομίαν. ἡμεῖς γὰρ ἐσ
 μὲν ἢ περὶ τομῆ, οἱ πνεύματι θεῷ λαξεύ
 οῦτες, καὶ κενώμονοι ἐν ΧΡΙΣΤΩ ΙΗΣΟΥ,
 καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, καί περ ἐγὼ
 ἔχωμ

uanū laborauerim. Quinetiā si imolor,
 super imolatiōe, & sacrificio fidei uestrae
 gaudeo & cōgaudeo oibus uobis. Idē autē
 & uos gaudetis, & cōgaudetis mihi. Spero
 autē in dño Iesu, me Ἰ imotheū breuī mis
 surū uobis, ut & ego bono sim aīo, cogni
 to statu uestro. Neminē em̄ habeo pari
 mecū aīo p̄ditū, qui germane res uestras
 curaturus sit. Nam oēs quae sua ipsorum
 sunt qnarunt, non quae Christi Iesu. Por
 ro probationem eius nostis, quod ut fili
 us mecū ueluti cū patre seruiert in euan
 gelium. Hunc igitur spero me missurum,
 mox ubi uidero mea negotia. Confido
 autē in dño, quod & ipse breui uenturus
 sim. Sed ope precii arbitratu sū Aphro
 ditum fratrem, & cooperariū, & cōmilito
 nem meū, uestrū autē apostolū, & mini
 strum necessitatis meae mittere ad uos.
 Qñquidē desyderabat omnes uos anxi⁹
 propterea quod audissetis se infirmatū
 fuisse. Et certe fuit infirmus, ita ut esset ui
 cinus morti, sed deus misertus est illi⁹. At
 nō illius tantū, sed & mei, ne dolorem ha
 berem super dolorem. Studiosius itaq;
 misi illum, ut cum uideritis illum, denuo
 gaudeatis, & ego magis uacem dolore.
 Excipite igitur illū in domino, cum omni
 gaudio, & qui huiusmodi sūt, eos in pre
 cio habete, qm̄ ppter op⁹ Christi eo acces
 sit, ut morti pxim⁹ fuerit, nō habita rōne
 uitae, ut suppleret id qd̄ in uestro erga me
 officio fuit diminutū. Qd̄ sup̄ est fr̄s, III
 gaudete in dño, eadē scribere uobis, me q
 dē haud piget, uobis autē tutū est. Videte
 canes, uidete malos operarios, uidete cō
 cisionē. Nos em̄ sum⁹ circūcisio, qui spū
 deū colim⁹, & gloriamur in Christo Iesu,
 & non confidimus in carne, quantū ego
 confidam

ἔχωμ πεποιθῆσιν ἢ ἐν σαρκί, εἴτις δοκεῖ
 ἄλλοσ πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον, πε
 ριτομὴ ὀκταήμερῳ, ἐκ γένους ἰσραήλ, φυ
 λῆσ βενιαμίμ, ἑβραῖῳ ἢ ἐβραῖῳ, κατὰ
 νόμω φαρισαῖῳ, κατὰ ζήλωμ Διῶκωμ τῷ
 ἐκκλησίᾳ, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ
 γενόμενῳ ἀμεμπτοσ, ἀλλ' ἅτινά μοι ἦν
 κέρδη, ταῦτα ἠγνῆμα διὰ τοῦ Χριστοῦ ζη
 μίᾳ, ἀλλὰ μὴ ὄω καὶ ἠγοῦμα πάντα ζη
 μίᾳ εἶναι, διὰ τοῦ ὑπερέχομ φθὶ γνώσεωσ
 Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου. δι' ὅμ
 τὰ πάντα ἐζημιώθην καὶ ἠγοῦμα σκνύ
 θαλα εἶναι, ἵνα Χριστοῦ κερδέησιν. καὶ ἐν
 ρεθῶ ἐν αὐτοῦ, μὴ ἔχωμ ἐμὴν Δικαιοσύ
 νην ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίσεωσ Χρι
 στοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην, ἐπὶ τῇ πί
 σεσ, τοῦ γινῶμαι αὐτοῦ, καὶ τὴν δῶναμ ἡμῶσ
 θανάτωσ αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίᾳμ τῶμ
 παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενῳ ἑθῶ
 θανάτω αὐτοῦ, ἵπως καταλήσω εἰσ τὴν θῆσα
 νόσασιν ἢ νεκρῶμ. οὐχ' ὅτι ἠδὴ ἔλαβωμ, ἢ
 ἠδὴ πεπλήρωμα, διῶκωμ δεῖ, εἰ καταλάθω,
 ἐφ' ᾧ ἢ κατελήθην ἢ τῷ Χριστοῦ Ἰησοῦ.
 Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμὲ αὐτὸν οὕτω λογιζομα κα
 ταλείπειναι, ἐρ' εἰ, τὰ μὴ ὀπίσω ἐπίλανθα
 νόμωσ, τῶσ δὲ ἐμ' προοτεμ ἐπεικτενόμοιοσ,
 κατὰ σκοποῦ διῶκωμ, ἐπὶ δὲ βραβεῖομ τῷ ἄνω
 κλήσεωσ τῷ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὅσοι ὄω
 τέλεισ τῶν φρονῶμωμ, εἴτις ἐτέρωσ φρονή
 τεσ, καὶ τῶν ὁ θεὸσ ἡμῶσ ἀποκαλύψαι, πλὴν
 εἰσ ὁ ἐφθάσαμεν, ἑθῶ αὐτοῦ σοιχεῖμ κανόνι, τὸ
 αὐτὸ φρονῶμ. συμμιμηταί μου γίνεθε ἀδελ
 φοί, ἢ σκοπέτε τῶσ οὕτωσ περίπατοῦσ, κα
 θὼσ ἔχετε τύπομ ἡμῶσ, πολλοί γὰρ πε
 रिπατοῦσιν, ὄωσ πολλὰ κίεσ ἔλεγομ ἡμῶσ, ναῦ
 εἰ καὶ κλαίωμ λέγω, τοὺσ ἔχθροὺσ τοῦ σω
 ροῦ τοῦ Χριστοῦ. ὡμ τὸ τέλος ἀπόλεσ,
 ὡμ ὁ θεὸσ ἢ κοιλία, καὶ ἢ Δόξα ἐν τῇ αἰχίνῃ
 ἢ αὐτῶσ, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντεσ.

ἡμῶσ γὰρ

confidā & in carne, si quisq̄ alius uideatur
 fiducia habuisse in carne, ego magis ha
 bui, circūcisus octauo die, Israhel ex ge
 nere, trib⁹ Beniamin, hebra⁹ ex hebrais,
 iuxta legē pharisā⁹, iuxta studiū psequēs
 ecclesiā, iuxta iusticiā q̄ est in lege, fact⁹ ir
 rephēsilibilis, sed q̄ mihi erāt lucra, ea arbi
 tratus sū ppter Christū, dānū esse. Quin
 etiā arbitror oīa damnū esse, ppter excel
 lentiā cognitiōis Christi Iesu dñi mei, p
 pter quē omnium damnū feci, & duco p
 ruderibus, ut Christū lucrificiam, & ut re
 periar in illo, non habens meam iusticiā
 ex lege, sed eam, quæ per fidem est Chri
 sti, quæ est ex deo iusticiam super fide, ut
 cognoscām illū, & potentiam resurrectio
 nis illius, & cōmunionē afflictionū illius,
 dum cōformis fio mortī eius, si quo mo
 do pertingam ad resurrectionē mortuo
 rum, nō quod apprehenderit, aut iam p
 fectus sim, sed sector, si & apprehendā,
 in eo in quo & apprehensus sum a Chri
 sto Iesu. Fratres, ego me ipsum nōdū ar
 bitror affecutum esse. Vnū autē, ea quidē
 quæ a tergo sunt obliuiscens, ad ea uero
 quæ a fronte sunt enitens, iuxta præfixū
 signū, insequor ad palmā supernæ uoca
 tionis dei, in Christo Iesu. Quotquot ita
 q; perfecti sumus, hoc sentiamus, & si qd
 aliter sentitis, & hoc uobis de⁹ reuelabit,
 attamen quod affecuti sumus, eadem p
 cedamus regula, ut idem sapiamus. coi
 mitatores mei estote fratres, & consyde
 rate eos qui sic ambulant, quemadmodū
 habetis formā nos. Nā cōplures ābulant,
 de qbus sæpe dixi uobis, nunc autē & flēs
 dico, inimici crucis Christi, quoz finis, p
 ditio est, quorum deus uēter, & gloria in
 suffusione illorum, qui terrestria curant.

i 2 nam

Ημῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ὅθεν καὶ ἡ σωτηρία ἀπεκδεχόμεθα κυρίου Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς μεταχρηματίσας τὸ σῶμα ἐν ταπεινώσει ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τοῦ σώματος ἐν δόξῃ αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δυνάσθαι αὐτὸν, καὶ ὑποτάξαι ἑαυτὸν ἅπαντα ὡς ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ σέφαιός μου, οὕτως σήκετε ἐν κυρίῳ ἀγαπητοί. Εὐδοῖα μὴ ἀκαλῶς, καὶ σωτήριον παρακαλῶ, τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ, καὶ ἐρωτᾶ καὶ σε σύζυγε γνήσιε, συλλαμβάνου αὐτὰς, αἰτινες ἐν τοῦ ἑαγγελίου σωθήσονται μοι, μετὰ καὶ κλήρωται καὶ τῶν λοιπῶν σωτηριῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε, ὅτι πάντες ἐν ἡμῶν, γινώσκοντες ὅτι ἡμεῖς ἐν κυρίῳ χαίρομεν, τὸ ἐπισημεῖν ἡμῶν, γινώσκοντες ὅτι ἡμεῖς ἀνθρώποις, ὃ κύριος ἔγνω, μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλὰ ἐν παντί τῇ προσδοκίᾳ καὶ τῇ ἐλπίδι, μετὰ ἑυχασίας τὰ ἀλήθεια ἡμῶν γνωρίζετε πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσας τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ τὰ νοήματα ἡμῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. τὸ λοιπὸν ἀδελφοί, ὅσα ὄσιμ' ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀσνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα ἑυφημα, εἴτις ἀρετή, καὶ εἴτις ἔπαινος, ταῦτα λογιζοσθε, καὶ καὶ ἐμάθετε, καὶ παραλάβετε, καὶ ἠκούσατε, ὅτι εἰδέτε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε, καὶ ὁ θεὸς ἐν εἰρήνῃ ἔσται μετὰ ἡμῶν.

Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλητε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ, ὅτι κατὰ τὴν ἐξουσίαν λέγω. ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμι αὐτάρεκτος εἶναι, διὰ καὶ ταπεινοῦσθαι, διὰ καὶ περισεύειν. ἐν παντί, καὶ ἐν πάντι μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι, καὶ πεινᾶν, καὶ περισεύειν, καὶ ὑστερεῖσθαι, πάντα ἰχθύω ἐν τοῦ διωγαμοῦ τῆμε Χριστῷ, πλὴν καλῶς ἐποίησατε

nā nostra cōuersatio in cœlis est, ex quo & saluatorem expectamus dñm Iesum Christū, qui transfigurabit corpus humilitatis nostræ, ut cōforme fiat, corpori gloriæ suæ, secundū efficaciam qua potest, etiam subiicere sibi omnia. Proinde fratres mei dilecti ac desyderati, gaudiū & corona mea, sic stete in doño dilecti. Euodiā rogo, & synthychā rogo, ut idē sentiant in dño, sane rogo & te compargermana, adiuua eas, quæ in euāgelio cōuenerunt mecū, una cū Clemente quoq; & reliquis cooperarijs meis, quoz nomina sūt in libro uita. Gaudete in domino semper, & iterū dico gaudete. Modestia uestra nota sit omnibus hoibus. Dominus ppe est. De nulla re solliciti sitis, sed in omni oratione & obsecratione, cū gratiarum actione, petitiones uestræ innotescant apud deum, & pax dei quæ superat omnem intellectum, custodiet corda uestra, & sensus uestros, in Christo Iesu. Quod reliquum est, fratres, quæcumq; uera, quæcumq; honesta, quæcumq; iusta, quæcumq; pura, quæcumq; accommoda, quæcumq; bene ominata, si qua uirtus, si qua laus, hæc cogitate, quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & uidistis in me, hæc facite, & deus pacis erit uobis scum. Gaudisus sum autē in dño magnopere, qd' iam tandē reuiguit uestra pro me sollicitudo i eo i quo & solliciti eratis. Verum deerat oportunitas, nō quod iuxta penuriā loquar. Nā ego didici, in quibus sum in his cōtentus esse. Noui & humiliari, noui & excellere (ubi q; & in omnibus institutus sū) & saturari, & esurire, & abire dare, & penuriā pati. Oia possum in eo qui me potentē facit Christo. Attñ recte fecistis